

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. 2 / 2010 DECIZIA NR. 1000 / 2010

Ședința publică din 10 noiembrie 2010

Curtea compusă din:

Președinte: Constantina Duțescu - judecător
 Gina Achim - judecător
 Ioana Miriță - judecător
 Fabiola Ion-Grigorescu - grefier

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de reclamanta SC [denumirea societății] cu sediul în Rm. Vâlcea, str. Carol I nr. 17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. [număr] din 08 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul Vâlcea Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosar nr. 2 / 2010, intimată fiind pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA** cu sediul în Rm. Vâlcea, str. G-ral Magheru nr. 17, județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică au răspuns recurenta reclamantă reprezentată de avocat [nume] și intimata pârâtă reprezentată de consilier juridic [nume].

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este timbrat cu taxă judiciară de timbru în sumă de 20 lei potrivit chitanței nr. [număr] (fila 16) și cu timbru judiciar în valoare de 0,15 lei.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța având în vedere că nu sunt cereri prealabile de formulat, constată recursul în stare de judecată și acordă cuvântul asupra acestuia.

În cuvântul pentru recurenta reclamantă S [nume] susține oral motivele de recurs așa cum au fost precizate în scris la dosar, solicitând admiterea lui, modificarea sentinței tribunalului în sensul admiterii contestației formulată împotriva Deciziei nr. [număr] / 10.06.2010 a Comisiei de inspecție fiscală nr. [număr]. Intimata pârâtă, nenea, precizează faptul că în cuprinsul sentinței tribunalului, nu există motivarea pentru care a fost adoptată soluția dată de instanța de fond, ci doar o reproducere a concluziilor intimății, fără a fi indicat un mod de interpretare a legii de către instanță.

Consilier juridic [nume] acordă cuvântul pentru intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței tribunalului ca fiind legală și temeinică, arătând că recurenta reclamantă nu a făcut dovada faptului că sumele în litigiu sunt cheltuieli deductibile.

În replică, apărătorul recurentei reclamante precizează faptul că la filele 46 - 210 din dosar sunt documente justificative în acest sens.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată:

La data de 15.09.2008, s-a înregistrat contestația formulată de SC [redacted], împotriva Deciziei nr. [redacted] le soluționare a [redacted], emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea și a Raportului de Inspecție fiscală nr. [redacted], întocmit de inspectorii fiscali din cadrul intimatei, solicitând anularea acestora și suspendarea executării actelor administrative pentru suma de [redacted].

În motivarea contestației s-a arătat că, în perioada [redacted], intimata a efectuat o inspecție fiscală la sediul contestatoarei, materializată prin Raportul de Inspecție Fiscală nr. [redacted] n baza căruia a emis decizia de impunere nr. [redacted] acte ce au fost întocmite cu încălcarea unor prevederi legale și reguli de procedură, în sensul că, organul fiscal nu a administrat toate mijloacele de probă necesare fundamentării constatărilor fiscale, în conformitate cu prevederile art.49 alin.1 și respectiv art.7 din OG nr.92/2003.

Contestatoarea a mai arătat că, referitor la serviciile prestate realizate de SC [redacted], înregistrate în contabilitate în luna decembrie 2003, considerate ca nefiind efectuate, pentru care a fost stabilit un impozit suplimentar de plată, în sumă de [redacted], intimata s-a aflat într-o gravă eroare. A concluzionat că, prin actele administrative emise, serviciile facturate de [redacted] ar fi efectuate, întrucât prin procesul - verbal de recepție nr.1/05.dec.2003, se constată unele deficiențe, dar nu în sensul neefectuării serviciilor, ci doar în lipsa anumitor desene care ulterior au și fost prezentate, încheindu-se un alt proces - verbal de recepție, nesolicitat de organul de inspecție fiscală; la baza concluziei de neprestare a serviciilor stă și identificarea unui contract de prestări servicii încheiat cu un alt furnizor - SC [redacted] SRL, pentru care s-a tras concluzia eronată că obiectul acestuia îl reprezintă o nouă contractare, aspect nereal, întrucât intimata nu are pregătirea tehnică de specialitate să facă asemenea afirmații, iar obiectul contractului încheiat cu [redacted] este diferit de cel încheiat cu [redacted], fiind vorba de alte servicii. Faptul că, SC CF [redacted] are este beneficiarul de drept al serviciilor efectuate, a acceptat serviciile facturate de către SC [redacted] și a achitat contravaloarea acestora, dovedește că serviciile facturate de SC [redacted] au fost prestate.

În același sens, intimata a procedat și cu privire la prestațiile de pază realizate de SC [redacted] Vâlcea, înregistrate în contabilitate în luna iulie 2005, considerate neefectuate pentru care a stabilit impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de [redacted] intimata, aflându-se de asemenea într-o gravă eroare a considerat că, în cazul tranzacțiilor efectuate între cele două societăți, fiind persoane afiliate, trebuie procedat la ajustarea cheltuielilor respective prin reconsiderarea evidențelor aferente, în sensul diminuării acestora, încălcând prevederile punctului 22 din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal; inspectorii din cadrul intimatei nu au pregătirea tehnică de specialitate în domeniul pazei, procedând în mod eronat la stabilirea nivelului cheltuielilor aferente, prestațiilor efectuate c [redacted] Râmnicu Vâlcea prin determinarea nivelului cheltuielilor lunare și apoi aferent a 9 luni calendaristice prin luarea în considerație a unui singur post de pază, întrucât ar fi constatat că paza nu se putea efectua, decât într-un singur post. SC [redacted] u are alte puncte de lucru care ar fi necesitat ele însele un post de pază, astfel că, intimata nu a întreprins toate demersurile prev. de art.53 și 58 din Codul de procedură fiscală, pentru a stabili

adevărata stare de lucruri și a dovedi aspectele reținute prin actele administrative întocmite.

Tot neefectuate a considerat a fi și prestațiile efectuate de SC _____, înregistrate în contabilitate în luna noiembrie 2006, pentru care a stabilit în sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de _____ lei și TVA suplimentar de plată în sumă de _____ lei; decizia de neacordare a deductibilității cheltuielilor aferente acestor servicii se bazează pe argumentația potrivit căreia societatea nu a răspuns la solicitarea de informații, însă organul fiscal a solicitat informații care nu au legătură cu modul în care s-ar fi putut să se demonstreze prestarea serviciilor facturate de _____.

De asemenea, mai arată contestatoarea că, impozitul pe profit suplimentar de 1.972 lei cu privire la prestațiile realizate de SC _____, înregistrate în luna noiembrie 2004 și impozitul pe profit suplimentar în sumă de 2246 lei și TVA suplimentar de plată de _____ lei, referitor la prestațiile efectuate de _____.

SC _____ SRL București, înregistrate în 2005 și 2006 sunt stabilite în mod nelegal, astfel că se impune admiterea contestației și anularea actelor administrative contestate, precum și suspendarea executării acestora în condițiile art.14 din Legea nr.554/2004.

La data de 7 oct. 2008, contestatoarea a formulat cerere de completare a cererii inițiale, solicitând admiterea acesteia, anularea soluției adoptată de D.G.F.P. Vâlcea prin Decizia nr. _____/2008, iar pe fond, admiterea contestației formulată împotriva Deciziei nr. _____/2008 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. _____ din data de _____/2008, în întregime.

În dovedirea acesteia, contestatoarea a depus la dosar: actele administrativ fiscale contestate, cele care au stat la baza emiterii acestora, precum și alte înscrisuri.

Intimata D.G.F.P. Vâlcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea ca temeinică și legală a deciziei nr. _____/2008 pentru suma de _____ lei, arătând că nu există nici un motiv de anulare a actelor administrativ fiscale contestate.

Prin Sentința nr. _____/06.2010, pronunțată de Tribunalul Vâlcea a fost respinsă contestația formulată de reclamantă.

Pentru a hotărî în această modalitate, în considerente a reținut, următoarele:

Ca urmare a inspecției fiscale efectuată de intimată la SC _____

SA, în perioada 10.04. – 09.06.2008, s-a întocmit Raportul de Inspecție Fiscală nr. _____/10.06.2008, în baza căruia s-a emis decizia de impunere nr. _____/10.06.2008, prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina contestatoarei SC _____ SA, în cuantum de _____ lei, reprezentând impozit pe venit suplimentar în sumă de _____ lei, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de _____ lei, TVA adăugat suplimentar în sumă de _____ lei, cu majorările aferente de _____ lei, împotriva cărora SC _____ a formulat contestație administrativă ce a fost respinsă, ca neîntemeiată, pentru suma de _____ lei, din care _____ lei, impozit pe profit și _____ lei TVA; a desființat în parte decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală, pentru suma de _____ lei, în vederea refacerii acestora.

Actele administrative contestate sunt emise cu respectarea prevederilor legale aplicabile în cauză, iar obligațiile fiscale stabilite prin acest act în sarcina contestatoarei, sunt datorate de aceasta bugetului de stat consolidat, astfel:

- Între SC

SRL

s-a încheiat contractul de prestări servicii nr. /28.08.2003, prin care SC

SRL se obligă să elaboreze lucrarea „procesare și transpunere în format CAD” a datelor din ridicări topografice pentru rețelele termice aferente unor puncte termice, iar în baza acestui contract a fost emisă factura fiscală nr. /11.12.2003 cu mențiunea „ridicări topografice – procesare date” ce a fost înregistrată de SC

SA în contul cheltuieli 628 „alte cheltuieli cu serviciile efectuate de terți”. Cu ocazia încheierii procesului verbal nr.1 din 5.12.2003 de constatare a terminării lucrărilor SC a menționat, că lucrarea nu acoperă întregul volum de date contractat, drept pentru care „extinde termenul de predare, până la 05.04.2004. Dacă lucrarea nu va fi completată până la noul termen de predare contravaloarea prestației neconforme din lucrare nu trebuie achitată de către SC către subcontractant”, valoarea rămasă neachitată fiind în sumă de lei.

Având în vedere că, nici până la noul termen de predare și nici până la data controlului fiscal contestatoarea nu a făcut dovada terminării lucrărilor cu procesul verbal de constatare a terminării lucrărilor, obligația rămasă de plată aferentă facturii fiscale trebuia anulată prin crearea venitului corespunzător cheltuieli înregistrate în sumă de lei, dar nu a făcut-o, situație în care contestatoarea și-a denaturat baza impozabilă a profitului impozabil și implicit a diminuat obligația privind impozitul pe profit datorat la bugetul de stat consolidat, dat fiind faptul că, verificarea prestației se realizează prin analiza documentelor justificative care atestă efectuarea serviciilor, situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucrări, studii de fezabilitate, de piață, sau orice alte materiale corespunzătoare.

Nu sunt cheltuieli deductibile fiscal, cheltuielile serviciilor prestate pentru care nu se poate justifica efectiv realizarea acestora pe bază de documente, singurul înscris în baza căruia contestatoarea ar fi fost îndreptățită să-și deducă cheltuielile în sumă de lei, era procesul verbal de constatare a terminării lucrării sau recepție a acesteia, care să ateste efectuarea lucrărilor sau serviciilor, așa cum sunt prevăzute în contract, în acest sens fiind dispozițiile art.9 alin.7 lit.s din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit coroborate cu pct.9.14 din HG nr.859/2002, potrivit cărora, sunt cheltuieli nedeductibile, cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, prestări de servicii sau asistență, în situația în care nu sunt încheiate contracte în formă scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea autorizată.

Susținerile contestatoarei în sensul că, încheierea contractului nr. /28.08.2003 a avut loc în vederea onorării contractului nr. / , încheiat cu și că aceste servicii ar fi fost achitate, nu pot fi reținute, întrucât fiecare din aceste contracte au obiect diferit care la rândul său creează obligații diferite în sarcina părților, obligații ce nu sunt identice, neputând fi reținute nici celelalte susțineri ale contestatoarei cu privire la modul de stabilire a obligațiilor fiscale de către intimată.

- În ceea ce privește cheltuielile nedeductibile, în sumă de lei, pentru care s-a stabilit un impozit pe venit suplimentar de lei, contestatoarea a încheiat cu SC

SA Râmnicu Vâlcea două contracte de prestări servicii – nr. /24.12.2004, pe perioada 1.01.2005 – 31.07.2005 și nr. /04.07.2005, pe perioada 1.07.-30.09.2005, având ca obiect asigurarea pazei și apărarea ordinii și liniștii publice la obiectivele și punctele de lucru ale SC SA, în baza cărora, contestatoarea a acceptat la plată două facturi în sumă totală de lei considerând cheltuielile deductibile, însă fără să fie însoțită de vreun document justificativ care să ateste prestarea efectivă a serviciilor, iar pe de altă parte, contestatoarea nu are declarate sedii

secundare sau puncte de lucru, astfel că, deductibilă este cheltuiala numai pentru un singur post de pază, respectiv cel aferent sediului social al contestatoarei, respectiv suma de lei (..... lei - lei).

Potrivit art.21 alin.4 lit.m din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, nu sunt deductibile cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări servicii pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte, iar potrivit punct 48 din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr.4/2004, pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, trebuie ca serviciile să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract, justificarea prestării efective a serviciilor, efectuându-se prin situații de lucrări, procese verbale de recepție, rapoarte de lucru, situații de fezabilitate, de piață, sau alte materiale corespunzătoare, ori contestatoarea nu face dovada prestării efective a serviciilor de pază de către SC SRL Râmnicu Vâlcea, la așa zisele puncte de lucru, astfel că, susținerile acesteia cu privire la acest aspect, printre care și acela că organul de control nu putea reconsidera veniturile atâta timp cât există un contract negociat și acceptat de părți, nu pot fi reținute, atâta timp cât, contestatoarea a nesocotit dispozițiile legale.

- Referitor la cheltuielile nedeductibile în sumă de lei (..... lei + lei), pentru care s-a stabilit un impozit pe venit suplimentar de lei, contestatoarea a înregistrat în evidența contabilă în trimestrul IV 2005 cheltuieli cu serviciile furnizate de către SC SRL conform facturilor fiscale

nr. /2005 și nr. /2005 în valoare de lei, având înscrise ca mențiuni „contravaloare servicii hoteliere 29.12.2005 – 03.01.2006 – cam.3,4,5”, respectiv „contravaloare servicii hoteliere dif. cam.5”, iar în luna octombrie 2005 a înregistrat în evidențele contabile în contul 628 „alte cheltuieli cu serviciile executate de terți” factura proforma nr.37/26.10.2005 în sumă de lei, emisă de SC

SRL Brașov, reprezentând cazare precum, și în luna octombrie 2006 înregistrând cheltuieli cu serviciile furnizate de SC

SRL București, conform facturii nr. din 14.12.2006 și a contractului nr. /14.12.2006 suma de lei, pentru care SC SA nu a făcut dovada cu documente justificative, care să ateste efectuarea serviciilor în interesul activității proprii, situație în care cheltuielile sunt nedeductibile și prin înregistrarea în contabilitate a diminuat masa profitului impozabil cu suma de lei, cu consecința diminuării impozitului pe profit datorat cu suma de lei, încălcându-se astfel dispozițiile art.21 alin .4 lit.f și m din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Susținerile contestatoarei că aceste cheltuieli ar fi fost efectuate pentru formarea profesională în vederea accesării de fonduri europene, nu pot fi reținute, întrucât aceasta recunoaște faptul că, „cursanții și-au suportat personal cheltuielile cu deplasarea și masa”, astfel că, aceste cheltuieli nu au fost efectuate pentru formarea profesională și, deci nu au fost efectuate în interesul desfășurării activității proprii.

- Cu privire la cheltuielile nedeductibile în sumă de lei pentru care s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar de lei, contestatoarea a înregistrat în contabilitate cont 628, contravaloarea facturii nr. în 5.11.2004, în sumă de lei plus TVA în sumă de lei, reprezentând cheltuieli de proiectare furnizate de către SC SRL București emisă în baza contractului nr. din 11.05.2004, contravaloare factură ce apare ca neachitată conform situației contului 401 „furnizori”. Contestatoarea nu a prezentat nici un document specificat în factură și nici

contractul nr. din 5 nov.2004, depunând la dosar procesul verbal de predare primire din 5 nov.2004, fără număr, fără să aibă semnătura prestatorului, astfel că, acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege a actului justificativ.

În această situație, contestatoarea trebuia să anuleze obligația de plată aferentă facturii fiscale nr. / /5.11.2004 prin crearea venitului corespunzător, cheltuieli înregistrate în baza acestuia în sumă de lei, astfel că, neînregistrând venitul aferent unor cheltuieli înregistrate, dar nejustificate cu documente – proces verbal de recepție semnat de ambele părți și cu contract de prestări servicii valabil încheiat, contestatoarea și-a denaturat baza impozabilă a profitului impozabil și implicit a diminuat obligația privind impozitul pe profit datorat la bugetul de stat, nesocotind dispozițiile art.21 alin.4 din Codul fiscal. Drept urmare în mod legal nu a fost acordat drept de deducere pentru cheltuielile în sumă de lei pentru care s-a stabilit un impozit pe profit în sumă de lei.

- Cu privire la cheltuielile nedeductibile în sumă de lei pentru care s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar de lei, în ceea ce privește neacordarea deductibilității pentru suma de lei, reprezentând TVA suplimentar, SC

SA a înregistrat în contabilitate în contul 628 „alte cheltuieli cu serviciile executate de terți” contravaloarea facturii nmr.9252720 din 3.11.2006, reprezentând servicii furnizate de către SC SA emisă în baza contractului nr. /2006, în sumă de lei și a dedus TVA în sumă de lei aferentă facturii, contractul având ca obiect verificarea și identificarea în cadrul societății beneficiare a personalului corupt sau neloial, verificării prealabile angajării, stabilirea seriozității unor potențiali parteneri de afaceri, întocmirea unui program de protecție a datelor privind clienții, scurgerea informațiilor, secretele de serviciu și datele din arhivă, însă aceasta nu a prezentat documente justificative pentru a se putea stabili realitatea și utilitatea serviciilor prestate, în raport cu valoarea totală prevăzută în contract. Având în vedere dispozițiile art.21 alin.2 și 3 alin.145 alin.1 și 3 din Codul fiscal, în mod corect intimata a apreciat că nu sunt deductibile cheltuielile în sumă de lei, calculând impozit pe venit suplimentar în sumă de lei, întrucât cheltuielile respective nu au fost efectuate pentru realizarea de venituri impozabile, iar în ceea ce privește TVA calculat în sumă de lei, serviciile achiziționate nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, organul fiscal stabilind doar deductibilitatea fiscală a cheltuielilor înregistrate de contestatoare, în funcție de documentele prezentate. Astfel că susținerile acesteia referitoare la reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu pot fi reținute.

- Cât privește neacordarea dreptului de deducere a TVA în sumă de lei, contestatoarea a dedus TVA în sumă de , în baza facturii pro forma din 4.12.2006 ce are ca mențiune la rubrica „denumirea produsului sau a serviciilor” „contravaloare prestări servicii”, în valoare de lei emisă de SC.

SRL București, având la bază contractul de prestări servicii nr. din 14.12.2007 pentru care nu a făcut dovada că, serviciile achiziționate în baza facturii respective au fost folosite în interesul operațiunilor taxabile, deși contestatoarea susține că, aceste servicii reprezintă cheltuieli aferente formării profesionale în vederea accesorii de fonduri europene. În mod corect s-a apreciat că, SC SA nu beneficiază de deducerea TVA, temeiul de drept fiind art.145 alin.1 și 3 lit.a și alin.8 lit.a din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Referitor la majorările de întârziere acestea sunt datorate potrivit principiului „accessorium sequitur principale”.

Față de aceste considerente s-a apreciat că actele administrative contestate sunt legale și temeinice, iar obligațiile fiscale stabilite prin acestea sunt datorate de contestatoarele bugetului de stat consolidat. În baza art.18 din Legea nr.554 republicată, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de SC SA.

Având în vedere că, în ședința publică din 2 decembrie 2008, reclamanta a afirmat că nu înțelege să achite cautiunea stabilită de instanță, deoarece sumele de bani au fost executate, a fost respinsă cererea de suspendare a executării actelor administrative, ca rămasă fără obiect.

Împotriva acestei soluții, reclamanta a formulat recurs în termen legal, fiind invocate critici de nelegalitate, încadrabile în disp. art.304 pct.9 Cod procedură civilă, sub următoarele aspecte:

- concluziile din rapoartele de expertize sunt diametral opuse, deși au avut la bază aceleași documente, iar instanța nu a motivat adoptarea punctului de vedere din suplimentul lucrării, preluând lucrarea și motivarea intimitei, fără a face o interpretare a legii.

A precizat că, SC „ SRL nu are calitatea de contribuabil inactiv, certificatul acesteia, nefiind suspendat de A.N.A.F. și că, era obligată să înregistreze în contabilitate facturile emise de către aceasta, deoarece neînregistrarea constituie infracțiune.

A precizat că, a înregistrat factura seria B ACP nr. /11.12.2003 și contractul nr. 28.08.2003 pentru această societate în vederea onorării contractului nr. / încheiat cu , în valoare de ROL, fără TVA, existând acte care dovedesc realizarea serviciilor și care nu au fost solicitate de către organele de control; procesul – verbal nr. /05.12.2003 nu atestă neefectuarea lucrării, ci doar necesitatea completării acesteia cu desene.

A precizat că a achitat prețul contractului și că, valoarea realizată către furnizorul SC „ SRL nu intră în competența echipei de control, taxele și impozitele datorate statului, nefiind afectate de această înțelegere comercială.

A mai subliniat că, organul fiscal a făcut aprecieri contradictorii, în momente diferite în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor.

- organele de control, prin recalcularea impozitului pe profit și TVA, în cazul prestațiilor de pază, realizate de SC „ SA au efectuat o operațiune interzisă expres de lege, pentru persoanele juridice afiliate române; raportul de expertiză a reținut că cele două firme nu au fost persoane juridice afiliate. Contestația s-a soluționat, fără a se ține cont de documentele prezentate și fără a se solicita documente suplimentare.

- deși raportul de expertiză a constatat că cele două persoane juridice nu au fost afiliate, fiind raporturi comerciale de piață, s-a reținut că cheltuielile cu serviciile prestate de SC „ SA, nu sunt deductibile, argumentându-se doar că, nu s-a răspuns la solicitarea de informații.

A precizat că, nu i s-au solicitat informații.

- în ceea ce privesc raporturile comerciale cu SC „ SRL, recurenta a precizat că, aceasta nu are calitatea de contribuabil inactiv, deoarece certificatul său nu este suspendat de ANAF, având obligația să facă înregistrări în contabilitate.

A detaliat existența contractului facturii și procesului – verbal de recepție, precizând că lucrările au fost subcontractate pentru realizarea obiectivului din contractul nr. 2004, încheiat cu , lucrarea fiind predată și încasată integral.

- a considerat ca fiind nelegală decizia organului de inspecție fiscală, cu privire la prestațiile realizate de SC „SRL, SC „SRL și SC „SRL, precizând că, facturile au fost înregistrate în baza art.21 litera e și h din Codul fiscal și că, rezultatul acestor deplasări pentru formare profesională sunt venituri încasate din programele europene I.S.P.A., PHARE și SAPARD, fiind dovedite pe bază de facturi și contracte;

- a criticat stabilirea nelegală a impozitului suplimentar pe profit, în cazul relațiilor comerciale cu SC „SRL, motivând că, acestea nu i-a fost suspendat certificatul de către ANAF și că obligația sa legală, era să înregistreze facturile emise, în contabilitate.

A precizat că, în urma constatărilor neconformităților la proiect, a trecut la refacerea documentației și a chemat în judecată această societate pentru a se pronunța asupra rezoluțiunii în parte a contractului nr. /2005, nefiind pronunțată o soluție în cauză, până în prezent.

Din analiza acestor critici, prin raportare la probatoriul administrat și la dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, instanța apreciază recursul ca fiind nefondat, pentru considerentele ce vor urma.

Astfel, instanța de fond a interpretat în mod corect relațiile comerciale dintre recurentă și SC „SRL, reținând că nu s-a probat finalizarea lucrării de către aceasta, deoarece nu au fost prezentate dovezi. Recurenta apreciază că, organele fiscale trebuiau să-i solicite înscrisuri, deși sarcina probei îi revenea. Dovezile trebuiau să fie puse și la dispoziția expertului cauzei, însă nu au fost depuse nici în faza de recurs.

Critică interpretarea procesului – verbal nr. 05.12.2003, în sensul că, nu se referă la neefectuarea lucrării, dar precizând că, nu a executat desenele, este evident că, nu este vorba de o lucrare finalizată.

Organul de control nu critică activitatea SC „SRL și nici neachitarea sumelor către aceasta, ci faptul că, recurenta a înregistrat în contabilitate costul unor lucrări nefinalizate, iar aprecierile anterioare legate de deductibilitate, nu au nici un fel de relevanță, câtă vreme, în speță au fost administrate probe și s-a recurs și la aprecieri făcute de către specialist.

Obligația recurentei, era să prezinte procesul – verbal de recepție a lucrărilor, deoarece sunt deductibile fiscal, doar cheltuielile serviciilor prestate care se pot justifica pe bază de documente. Faptul că „SRL a achitat aceste servicii, trebuie să se reflecte în contabilitățile celor doi contractanți, raportul dintre recurentă și SC „SRL, fiind distinct.

Recurenta nu a prezentat documente justificative nici pentru realizarea efectivă a serviciului de pază și apărarea ordinii în relația cu SC „SA Rm. Vâlcea, nefiind suficientă înregistrarea în contabilitate a facturilor, ci dovedirea prestării efective a serviciilor. Prin urmare, trebuia să probeze că SC „SRL Rm. Vâlcea i-a prestat efectiv servicii de pază, la punctele sale de lucru, neavând nici un fel de relevanță că nu a fost afiliată cu această societate.

Nu a fost depus nici un fel de contract încheiat cu această societate, în sensul dispozițiilor art.21 alin.4 litera m din Codul fiscal.

Acceași justificare există și în cazul raporturilor contractuale desfășurate cu SC „SA, SC „SRL și SC „SRL, reținându-se corect că, recurenta nu a probat că i s-au furnizat efectiv serviciile menționate în actele înregistrate în contabilitate.

Nici organele fiscale și nici instanța de fond nu au interpretat că societățile cu care recurenta a contractat nu beneficiază de certificate sau că funcționează în mod ilegal, ci doar că, pentru deductibilitate, nu este suficientă doar înregistrarea actelor în contabilitate, ci trebuie să se dovedească prestarea efectivă a serviciilor pentru suma integrală, prin mijloacele de probă pe care le impune legiuitorul.

Soluția pronunțată de instanța de fond este corectă și cu privire la aprecierea prestațiilor realizate de SC „SRL, SC „SRL și SC „SRL, deoarece recurenta nu a dovedit că serviciile achiziționate au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, în sensul dispozițiilor art.145 litera a alin.1 și 3 și alin.8 litera a din Codul fiscal, neavând nici un fel de relevanță, faptul că, veniturile au fost încasate de programele europene (SPA, PHARE și SAPARD).

În ceea ce privește litigiul ce se pretinde a se desfășura între recurentă și SC „SRL, se va preciza că, în măsura în care va obține o soluție favorabilă, o poate utiliza într-o eventuală cale extraordinară de atac, însă în prezent, evidențiază o înregistrare contabilă care nu corespunde situației de fapt.

Față de cele menționate, instanța apreciază că instanța de fond a pronunțat o soluție legală și temeinică și astfel fiind, în temeiul art.312 alin.1 cod procedură civilă, se va respinge recursul ca nefondat.

PENTRU ACESTE OTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de reclamanta SC SA cu sediul în Rm. Vâlcea, str. nr. , județul Vâlcea, împotriva Sentinței nr. din 08 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul Vâlcea Secția comercială și contencios administrativ fiscal, în dosar nr. /2008, intimată fiind pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA** cu sediul în Rm. Vâlcea, str. G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 10 noiembrie 2010, la Curtea de Apel Pitești – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,

Judecător,
[semnătură]

Judecător,
[semnătură]

Grefier,
[semnătură]